

NOTY O AUTORACH

Czesław Bartnik, profesor, teolog. Urodzony w 1929 r. w Żrebcach k. Szczepieszyna. Studia teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Instytucie Katolickim w Paryżu i na Uniwersytecie Katolickim w Louvain.

W latach 1956-1958 adiustator w redakcji *Encyklopedii katolickiej* i prefekt w Gimnazjum Sióstr Kanoniczek w Lublinie. Od 1957 r. wykładowca teologii fundamentalnej na Wydziale Teologicznym KUL oraz w Wyższym Seminarium OO. Kapucynów. Od 1959 r. wychowawca w Wyższym Seminarium Duchownym w Lublinie, w latach 1966-1973 wicerektor tegoż Seminarium.

Współredaktor *Encyklopedii katolickiej*, „Roczników teologiczno-kanonicznych” i „Zeszytów Naukowych KUL”. Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Główne obszary badań: teologia dogmatyczna, teologia historii, historia dogmatów.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem historii uniwersalnej w teilhardyzmie* (1972); *Teologia pracy ludzkiej* (1977); *Teologiczne rozumienie zbawienia* (red., 1979); *Kościół Jezusa Chrystusa* (1982); *Nadzieje upadającego Rzymu. Papieska wizja świata ze schyłku imperium rzymskiego* (1982); *Polska teologia narodu* (red., 1986); *Chrystus jako sens historii* (1987).

Wojciech Chudy, doktor, filozof, publicysta. Urodzony w 1947 r. w Dąbrowie k. Wielunia. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1983 r. pracownik naukowy KUL. Obecnie zastępca redaktora naczelnego kwartalnika „Ethos”. Członek zarządu Instytutu Jana Pawła II KUL. Członek Towarzystwa Naukowego KUL. Działacz na rzecz zbliżenia środowisk akademickich Polski i Niemiec.

Laureat II Nagrody w konkursie im. R. Schneidera (1981) oraz wyróżniony Nagrodą POL-KUL (Australia).

Główne obszary zainteresowań: filozofia poznania, metafizyka, filozofia człowieka, nauczanie Jana Pawła II, myśl filozoficzna G. W. Hegla, antropologiczne i aksjologiczne aspekty niepełnosprawności, szeroko rozumiana problematyka społeczna.

Publikacje książkowe: *Refleksja a poznanie bytu* (1984); *Filozofia wieczysta w czas przełomu* (1986); *Teatr bezsłownej prawdy* (red., 1990); *Okruchy bytu. Felietony filozoficzne* (w druku); *Filozofowanie a „pułapka refleksyjna”* (w druku).

Jacek Filek, doktor, aksjolog, etyk. Urodzony w 1945 r. w Bielsku-Białej. Studia filozoficzne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Od 1978 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału Filozoficzno-Historycznego UJ, obecnie adiunkt. Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Wyróżniony Nagrodą Rektora UJ.

Główne obszary badań: etyka, filozofia wartości, filozofia wychowania.

Autor rozpraw i artykułów z zakresu fenomenologii wartości, etyki i ontologii (problematyka odpowiedzialności), publikowanych głównie w czasopismach filozoficznych.

Michał Głowiński, profesor, teoretyk i historyk literatury. Urodzony w 1934 r. w Pruszkowie pod Warszawą. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1958 r. pracownik naukowy Instytutu Badań Literackich PAN.

Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, Towarzystwa Popierania i Krzewienia Nauk, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza. Członek komitetów redakcyjnych wydawnictw ciągłych, m.in. „Pamiętnika Literackiego”.

Laureat nagrody Fundacji im. Alfreda Jurzykowskiego.

Główne obszary badań: teoria literatury, historia literatury polskiej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Porządek, chaos, znaczenie* (1968); *Powieść młodopolska* (1969); *Gry powieściowe* (1973); *Style odbioru* (1977); *Zaświat przedstawiony* (1981); *Mity przebrane* (1990).

Alicja Grześkowiak, profesor, prawnik. Urodzona w 1941 r. w Świrzu k. wowa. Studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. W latach 1963-1966 inspektor kredytowy w oddziale Narodowego Banku Polskiego w Toruniu. Od 1966 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UMK, od 1990 r. również Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Od roku 1989 senator RP, przewodnicząca Komisji Konstytucyjnej Senatu RP (1989-1991), od 1991 r. wicemarszałek Senatu RP.

Członek Société Internationale de Défense Sociale, polskiej sekcji Association Internationale de Droit Pénal, Toruńskiego Towarzystwa Naukowego oraz Towarzystwa Naukowego Prawa Karnego.

Główne obszary badań: penologia, problematyka kary śmierci, prawnokarna ochrona praw człowieka ze szczególnym uwzględnieniem prawa do życia, chrześcijańska koncepcja kary kryminalnej, prawo nieletnich.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Kara pozbawienia wolności względem nieletnich w prawie karnym europejskich państw socjalistycznych* (1976); *Zarys prawa karnego* (współautor, 1976); *Kara śmierci w polskim prawie karnym* (1978); *Proces karny. Podręcznik do ćwiczeń* (współautor, 1979); *Prawo karne. Zagadnienia teorii i praktyki* (współautor, 1986); *Postępowanie w sprawach nieletnich* (1986).

Krzysztof Kąkolowski, pisarz, reportażysta. Urodzony w 1930 r. w Warszawie. Studia dziennikarskie na Uniwersytecie Warszawskim oraz w Centre International d'Enseignement Supérieur du Journalisme przy Uniwersytecie w Strasburgu.

Od 1949 r. dziennikarz w „Pokoleniu”, a następnie w czasopismach: „Sztandar Młodych” (1950-1958), „Kurier Polski” (1958-1960), „Świat” (1960-1969), „Kultura” (1969-1972), „Literatura” (od 1972). Odsunięty z pracy w prasie oficjalnej w 1981 r. Od 1962 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, obecnie docent.

Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Autor wielu publikacji z zakresu literatury faktu (szczególne zainteresowania postawami moralnymi zbrodniarzy II wojny światowej, a także świętym Maksymilianem Kolbe, Janem Pawłem II i księdzem Jerzym Popiełuszką) oraz beletrystyki; teoretyk literatury faktu.

Główne publikacje książkowe: *Trzy złote za słowo* (1964); *22 historie, które napisało życie* (1967); *Jak umierają nieśmiertelni* (1973); *Wańkowicz krzepi* (1973); *Co u pana słyhać?* (1975); *Baśnie udokumentowane* (1976); *Na sto czterdziestym kilometrze w lewo* (1978); *Notatka* (1982); *W złą godzinę* (1983) *Dziennik tematów* (cz. I, 1984, cz. II, 1985); *Sądy i sondy* (cz. I, 1985, cz. II, 1991); *Lato bez wakacji* (1987); *Sygnet z Jastrzębcem* (1988); *Paradise* (1989).

Bp Adam Lepa, doktor, teolog, pedagog, duszpasterz. Urodzony w 1939 r. w Łodzi. Studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi oraz w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, pedagogiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1966 do 1981 roku duszpasterz akademicki oraz duszpasterz nauczycieli. Od 1978 r. wykładowca psychologii i pedagogiki mediów masowych w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi, od 1988 r. rektor tegoż Seminarium. W 1988 r. konsekrowany na biskupa (diecezja łódzka).

Członek Komisji Episkopatu Polski do Spraw Środków Społecznego Przekazu i do Spraw Duszpasterstwa Ogólnego, Komisji Głównej II Krajowego Synodu Plenarnego oraz Europejskiego Komitetu Biskupów do Spraw Mediów Masowych (CEEM).

Główne obszary badań: psychologia i pedagogika mediów masowych, katechetyka. Autor ponad stu artykułów naukowych i publicystycznych z tych dziedzin.

Josef Pieper, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1904 r. w Elte (Niemcy). Od 1946 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu w Münster.

Wyróżniony licznymi nagrodami i odznaczeniami, doktor honoris causa wielu uniwersytetów, m.in. w Monachium, Münster i Eichstatt.

Główne obszary badań: etyka, współczesny tomizm.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Von Sinn der Tapferkeit* (1934); *Die Wirklichkeit und das Gute* (1935); *Zucht und Mass* (1939); *Über Thomas von Aquin* (1940, wyd. pol. 1966); *Wahrheit der Dinge* (1948); *Musse und Kult* (1948); *Was heisst philosophieren?* (1948); *Über die Gerechtigkeit* (1953, wyd. pol. 1967); *Hinführung zu Thomas von Aquin* (1958); *Scholastik* (1960, wyd. pol. 1963); *Verteidigungsrede für die Philosophie* (1966, wyd. pol. 1985); *Hoffnung und Geschichte* (1967, wyd. pol. 1981); *Tod und Unsterblichkeit* (1968, w jęz. pol. 1970); *Überlieferung. Begriff und Anspruch* (1970); *Über die Liebe* (1972, wyd. pol. 1975); *Über die Schwierigkeit, heute zu glauben* (1974); *Noch wusste es niemand* (1976); *Über den Begriff der Sünde* (1977); *Was heisst Interpretation?* (1979) *Noch nicht aller Tage Abend* (1979); *Buchstabierübungen* (1980); *Lesebuch* (1981); *Glauben, Hoffe, Lieben* (1986).

Michał Porowski, doktor prawa. Urodzony w 1945 r. w Sokołach na Podlasiu. Studia na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1972 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Instytucie Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji UW.

Wyróżniony Nagrodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1980 r.).

Główne obszary badań: historia więziennictwa oraz prawo i polityka penitencjarna.

Autor ponad czterdziestu prac, głównie z zakresu prawa karnego wykonawczego, więziennictwa i resocjalizacji nieletnich przestępców, publikowanych w specjalistycznych wydawnictwach zbiorowych.

Adam Rodziński, profesor, etyk, filozof kultury. Urodzony w 1920 r. w Grabnie k. Wojnicza. Studia z zakresu filologii polskiej i filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1952 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Ethos”.

Główny obszar badań: aksjologia kultury.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Sprawiedliwość chrześcijańska wobec problemu nierówności majątkowych w II i III wieku* (1960); *U podstaw kultury moralnej* (1980); *Osoba i kultura* (1985); *Osoba, moralność, kultura* (1988).

Tomasz Soldenhoff, magister, poeta i publicysta. Urodzony w 1955 r. w Poznaniu. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie Łódzkim. W latach 1977-1982 pracownik redakcji tygodnika „Odgłosy” w Łodzi. Od 1982 r. kierownik literacki Teatru 77, również w Łodzi. Od 1990 r. redaktor dziennika łódzkiego „Głos Poranny”.

Członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich i Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, założyciel ruchu „Jedność chrześcijan” i stowarzyszenia „Sacrum w sztuce”.

Laureat konkursów poezji i prozy.

Autor tekstów literackich i esejów naukowych drukowanych w czasopismach społeczno-kulturalnych, literackich i antologiach poetyckich. Opublikowane tomiki poetyckie: *Węzeł* (1977); *Koniec poezji* (1978). Dwa następne – w druku.

Tadeusz Styczeń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL,

redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Członek-współzałożyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Societas Ethica, Towarzystwa Naukowego KUL. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny. Redaktor „Roczników Filozoficznych KUL” (z. 2), współpracownik czasopism: „Anthropotes”, „Il Nuovo Areopago” i „La Nuova Europa”.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki. Część I: Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1987); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991).

Jan Szczępański, profesor, socjolog, filozof. Urodzony w 1913 r. w Ustroniu k. Cieszyńska. Studia z zakresu filozofii i socjologii na Uniwersytecie Poznańskim.

W latach 1935-1939 asystent na Uniwersytecie Poznańskim. Od 1945 do 1970 roku pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Łódzkiego (w latach 1952-1956 rektor). Następnie pracownik naukowo-badawczy Instytutu Filozofii i Socjologii PAN. W latach 1972-1980 wiceprezes PAN. Obecnie emerytowany.

W latach 1971-1983 wiceprzewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, a w latach 1977-1982 członek Rady Państwa. Od 1959 do 1960, a następnie od 1972 do 1989 roku poseł na Sejm PRL. M.in. przewodniczący Sejmowej Komisji Nadzwyczajnej do Kontroli Realizacji Porozumień z Gdańska, Szczecina i Jastrzębia w 1981 r.

Członek: Fińskiej Akademii Nauk i Literatury, Narodowej Akademii Pedagogiki USA. Członek honorowy Amerykańskiej Akademii Nauk Ścisłych i Humanistycznych, Czesko-Słowackiego Towarzystwa Socjologicznego, Radzieckiego Towarzystwa Socjologicznego i Międzynarodowego Stowarzyszenia Socjologicznego ISA (w latach 1967-1970 przewodniczący).

Doktor honoris causa Uniwersytetów w Brnie, Łodzi, Paryżu (Sorbona), Katowicach (US) i Warszawie. Wyróżniony licznymi nagrodami i odznaczeniami.

Główne obszary badań: problemy pedagogiki społecznej i filozofii życia społecznego.

Autor wielu publikacji książkowych, m.in.: *Socjologia. Rozwój problematyki i metod* (1961); *Elementarne pojęcia socjologii* (1963); *Polish Society* (1970); *Zmiany społeczeństwa polskiego w procesie uprzemysłowienia* (1973); *Sprawy ludzkie* (1978); *Konsumpcja a rozwój człowieka* (1981); *O indywidualności* (1988).

Ks. Alfred Wierzbicki, doktor, duszpasterz, filozof, poeta. Urodzony w 1957 r. w Maryninie na Lubelszczyźnie. Studia teologiczne i filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie.

W latach 1982-1983 wikariusz w Nałęczowie, od roku 1983 do 1986 duszpasterz akademicki w Lublinie. Od 1991 r. duszpasterz przy parafii Najświętszego Serca Jezusa w Lublinie, obecnie organizator radia diecezji lubelskiej.

Główne obszary badań: etyka, filozofia polityki.

Publikacje książkowe: *The Ethics of the Struggle for Liberation. Towards a Personalistic Interpretation of the Principle of Non-Violence* (1991), oraz tomik poetycki *Jak ciemność w ciemności* (1991).

Bp Józef Życiński, profesor, filozof, teolog. Urodzony w 1948 r. w Nowej Wsi k. Piotrkowa Trybunalskiego. Studia w Seminarium Duchownym w Częstochowie, na Papieskim Wy-

dziale Teologicznym w Krakowie, w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, a także na Katolickim Uniwersytecie w Waszyngtonie.

Pracownik naukowo-dydaktyczny Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, od 1988 r. profesor na Wydziale Filozoficznym. Wykładowca wielu uniwersytetów krajowych i zagranicznych, głównie w USA. W 1990 r. mianowany biskupem ordynariuszem diecezji tarnowskiej.

Członek Polskiej Akademii Nauk. Współzałożyciel Ośrodka Badań Interdyscyplinarnych, współredaktor licznych wydawnictw.

Główne obszary badań: filozofia nauki, ontologia.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Wszechświat i filozofia* (1980); *Język i metoda* (1983); *Drogi myślących* (współautor, 1983); *Listy do Nikodema* (1985); *Teizm i filozofia analityczna* (t. I – 1985, t. II – 1988); *Filozofować w kontekście nauki* (współautor, 1987); *Głębia bytu* (1988); *Philosophy in Science* (współautor, t. III, 1988); *Newton and the New Direction in Science* (współautor, 1988); *The Idea of Unification in Galileo's Epistemology* (1988); *The Structure of the Metascientific Revolution* (1988); *Pisma z kraju UB-u* (1989); *W kręgu nauki i wiary* (1989); *Dylematy ewolucji* (współautor, 1990); *Three Cultures: Science, the Humanities and Religions Values* (1990).

M.Ch.